

Sygn. akt IX Ka 800/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 września 2013 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Karamara

Sędziowie: SO Ewa Opozda-Kałka (spr.)

SO Wojciech Arczyński

Protokolant: prot. sądowy Monika Malczyk

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Marii Charnickiej

po rozpoznaniu w dniu 23 września 2013 roku

sprawy D. B., M. B., P. P., A. S.

i P. S.

oskarżonych o przestępstwa z art.158 § 1 kk w zw. z art.57 a § 1 kk; art.193 kk

na skutek apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 5 lutego 2013 roku sygn. akt XII K 1268/11

I. uchyła zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego A. S. i na podstawie art. 17 § 1 pkt 5 kpk postępowanie co do tego oskarżonego umarza, kosztami procesu obciążając Skarb Państwa;

II. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonych D. B., M. B., P. P. i P. S.;

III. zasądza na rzecz Skarbu Państwa od oskarżonego D. B. 325 (trzysta dwadzieścia pięć) złotych, od oskarżonego M. B. 245 (dwieście czterdzieści pięć) złotych, od oskarżonego P. S. 385 (trzysta osiemdziesiąt pięć) złotych, od oskarżonego P. P. 385 (trzysta osiemdziesiąt pięć) złotych tytułem kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt IX Ka 800/13

UZASADNIENIE

Prokuratura Rejonowa w Kielcach oskarżyła:

D. B., M. B., P. P., A. S. i P. S. o to, że:

1. w nocy z 21 na 22 sierpnia 2011 roku w S. gm. S. wspólnie i w porozumieniu działając publicznie z oczywiscie błażych pobudek okazując lekceważenie porządku prawnego, przy użyciu narzędzi przypominających kije metalowe, biciu rękami i kopaniu po całym ciele wzięli udział w pobiciu P. K. (1), T. K. (1), J. Z., A. Z., M. W. i M. S. przez co narazili ich na bezpośrednie niebezpieczeństwo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, w wyniku czego T. K. (1) doznał obrażeń w postaci otarć naskórka na lewym łokciu, na prawym barku zasinienia skóry na prawym ramieniu na klatce piersiowej i prawym biodrze złamania żuchwy po stronie prawej złamania VI i VII żebra po stronie prawej, które to

obrażenia naruszyły czynności narządu ciała na czasu trwający dłużej niż siedem dni, a P. K. (1) doznał obrażeń w postaci zasinienia i rozerwania błony śluzowej w przedsionku jamy ustnej, sińców na grzbiecie, wylewu krwawego pod spojówką gałkową oka lewego, otarć naskórka na głowie i obu rękach otarcia naskórka i obrzęku na prawym łokciu i prawym kolanie, zaś A. Z. doznała obrażeń w postaci sińca na prawym przedramieniu, które to obrażenia u w/w spowodowały naruszenie narządów ich ciała na okres czasu trwający dłużej niż siedem dni, a J. Z. doznał obrażenia ciała w postaci obrzęku na głowie i zaczerwienia grzbietu, M. W. dolegliwości bólowych głowy i żuchwy, M. S. stłuczenia przedramienia prawego, a powyższe obrażenia spowodowały u nich naruszenie nietykalności cielesnej w rozumieniu art. 217 kk, przy czym czyn ten stanowi występki o charakterze chuligańskim,

tj. o przestępstwo z art. 158§1 kk w zw. z art. 57 a §1 kk

2. w nocy 21 na 22 sierpnia 2011 roku w S. gm. S. wspólnie i w porozumieniu wtargnęli na ogrodzony teren posesji należącej do T. K. (1) i wbrew jego żądaniu do opuszczenia terenu, miejsca tego nie opuścili,

tj. o przestępstwo z art. 193 kk

Sąd Rejonowy w Kielcach wyrokiem wydanym w dniu 5 lutego 2013 roku w sprawie sygn. akt XII K 1268/11:

I. w ramach czynu zarzucanego w pkt I aktu oskarżenia uznał oskarżonych D. B., M. B., P. P., A. S. i P. S. za winnych tego, że w nocy z 21 na 22 sierpnia 2011 roku w S. gm. S. wspólnie i w porozumieniu działając publicznie z oczywistie błahych pobudek okazując lekceważenie porządku prawnego, przy użyciu narzędzi przypominających pałki metalowe, biciu rękami i kopaniu po całym ciele wzięli udział w pobiciu P. K. (1), T. K. (1) i J. Z., przez co narazili ich na bezpośrednie niebezpieczeństwo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, w wyniku czego T. K. (1) doznał obrażeń w postaci otarć naskórka na lewym łokciu, na prawym barku zasinienia skóry na prawym ramieniu na klatce piersiowej i prawym biodrze, złamania żuchwy po stronie prawej złamania VI i VII żebra po stronie prawej, które to obrażenia naruszyły czynności narządu ciała na czasu trwający dłużej niż siedem dni, P. K. (1) doznał obrażeń w postaci zasinienia i rozerwania błony śluzowej w przedsionku jamy ustnej, sińców na grzbiecie, wylewu krwawego pod spojówką gałkową oka lewego, otarć naskórka na głowie i obu rękach otarcia naskórka i obrzęku na prawym łokciu i prawym kolanie, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów ciała na okres czasu trwający poniżej siedmiu dni, J. Z. doznał obrażenia ciała w postaci obrzęku na głowie i zaczerwienia grzbietu, które to obrażenia spowodowały u niego naruszenie nietykalności cielesnej, przy czym czyn ten stanowi występki o charakterze chuligańskim, tj. o przestępstwo z art. 158 §1 kkw zw. z art. 57a§1 kk i za to na podstawie art. 158§1 kk w zw. z art.57a§1 kk wymierzył oskarżonemu D. B. karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności, oskarżonemu M. B. karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, oskarżonemu P. P. karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności, oskarżonemu A. S. karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i oskarżonemu P. S. karę 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 46§2 k.k. orzekł wobec oskarżonych D. B., M. B., P. P., A. S. i P. S. środki karne w postaci nawiązek od D. B. na rzecz T. K. (1) w kwocie 1500 zł (tysiąc pięćset złotych), na rzecz P. K. (1) w kwocie 800 zł (osiemset złotych) i na rzecz J. Z. w kwocie 500 zł (pięćset złotych), od M. B. na rzecz T. K. (1) w kwocie 1000 zł (tysiąc złotych), na rzecz P. K. (1) w kwocie 500 zł (pięćset złotych) i na rzecz J. Z. w kwocie 300 zł (trzysta złotych), od P. P. na rzecz T. K. (1) w kwocie 2000 zł (dwa tysiące złotych), na rzecz P. K. (1) w kwocie 1300 zł (tysiąc trzysta złotych) i na rzecz J. Z. w kwocie 1000 zł (tysiąc złotych), od A. S. na rzecz T. K. (1) w kwocie 2000 zł (dwa tysiące złotych), na rzecz P. K. (1) w kwocie 1300 zł (tysiąc trzysta złotych) i na rzecz J. Z. w kwocie 1000 zł (tysiąc złotych), od P. S. na rzecz T. K. (1) w kwocie 2000 zł (dwa tysiące złotych), na rzecz P. K. (1) w kwocie 1300 zł (tysiąc trzysta złotych) i na rzecz J. Z. w kwocie 1000 zł (tysiąc złotych),

III. oskarżonych D. B., M. B., P. P., A. S. i P. S. uznał za winnych popełnienia zarzucanego im w pkt 2 aktu oskarżenia czynu stanowiącego przestępstwo z art. 193 k.k. i za to na podstawie art. 193 k.k. wymierzył im kary po 3 (trzy) miesiące pozbawienia wolności,

IV. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86§1 k.k. orzeczone w pkt I i III wyroku kary pozbawienia wolności połączył i wymierzył oskarżonemu D. B. karę łączną 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności, oskarżonemu M. B. karę

łącznie 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, oskarżonemu P. P. karę łączną 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności, oskarżonemu A. S. karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i oskarżonemu P. S. karę łączną 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

V. na podstawie art. 69 § 1 i 2 i 4 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonych wobec oskarżonych D. B., M. B., P. P., P. S. kar pozbawienia wolności warunkowo zawiesił ustalając okres próby wobec D. B. na 3 (trzy) lata, wobec M. B. na 2 (dwa) lata, wobec P. P. na 5 (pięć) lat, wobec P. S. na 4 (cztery) lata,

VI. na podstawie art. 73 § 1 kpk oddał oskarżonego P. P. i P. S. pod dozór kuratora w okresie próby,

VII. na podstawie art. 71 § 1 k.k. w zw. z art. 33§1 i 3 k.k. orzekł wobec oskarżonych D. B., M. B., P. P., P. S. kary grzywny w wymiarze w stosunku do D. B. w wysokości 70 (siedemdziesięciu) stawek dziennych po 20 zł (dwadzieścia) każda, M. B. 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych po 20 zł (dwadzieścia) każda, P. P. 100 (stu) stawek dziennych po 20 zł (dwadzieścia) każda i P. S. 100 (stu) stawek dziennych po 20 zł (dwadzieścia) każda,

VIII. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonym D. B. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 30 sierpnia 2011 r. do dnia 4 października 2011 r. na poczet orzeczonej w pkt VII wyroku kary grzywny i uznał ją za wykonaną w całości, oskarżonemu M. B. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 29 sierpnia 2011 r. do dnia 28 września 2011 r. na poczet orzeczonej w pkt VII wyroku kary grzywny i uznał ją za wykonaną w całości, oskarżonemu P. P. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 29 sierpnia 2011 r. do dnia 17 października 2011 r. na poczet orzeczonej w pkt VII wyroku kary grzywny i uznał ją za wykonaną w całości, oskarżonemu P. S. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 29 sierpnia 2011 r. do dnia 17 października 2011 r. na poczet orzeczonej w pkt VII wyroku kary grzywny i uznał ją za wykonaną w całości i oskarżonemu A. S. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 29 sierpnia 2011 r. do dnia 15 grudnia 2012 r. na poczet orzeczonej w pkt IV wyroku kary łącznej pozbawienia wolności,

IX. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził na rzecz Skarbu Państwa od oskarżonego D. B. kwotę 780 zł (siedemset osiemdziesiąt złotych), od oskarżonego M. B. kwotę 700 zł (siedemset złotych), od oskarżonych P. P. i P. S. kwoty po 840 zł (osiemset czterdzieści złotych), zaś na podstawie art. 624§1 k.p.k. zwolnił oskarżonego A. S. od ponoszenia kosztów sądowych w całości.

Apelację o wyroku wnieśli obrońcy wszystkich oskarżonych.

Obrońca oskarżonych D. B., M. B., A. S. i P. S. na podstawie art. 438 pkt 2,3,4 kpk zarzuciła wyrokowi

1. w stosunku do oskarżonego M. B. mogącą mieć wpływ na treść orzeczenia obrazę przepisów postępowania, tj.: art. 4 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k., art. 7 k.p.k., wynikającą z jednostronnej oceny dowodów poprzez uwzględnienie jedynie okoliczności przemawiających na niekorzyść oskarżonego M. B. z pominięciem okoliczności przemawiających na jego korzyść oraz rozstrzygnięcie nie dających się usunąć wątpliwości na niekorzyść oskarżonego M. B. i wybiórczej ocenie materiału dowodowego, a w ślad za nią dowolnej ocenie dowodów z zeznań świadków, które nie pozwalają w sposób nie budzący wątpliwości przyjąć, że oskarżony M. B. brał udział w pobiciu pokrzywdzonych, co w konsekwencji doprowadziło do błędnych ustaleń faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia w zakresie przypisania winy M. B. za oba czyny, tj. pobicia i naruszenia miru domowego, podczas gdy w aktach sprawy brak jest jakiegokolwiek dowodu wskazującego, aby oskarżony ten wszedł na teren posesji T. K. (1);

2. rażąco surowość wymierzonej kary w stosunku do wszystkich w/w oskarżonych wyrażającą się w nadmiernej wysokości orzeczonego względem nich środka karnego w postaci nawiązek na rzecz pokrzywdzonych oraz zasadności orzeczenia tego środka w ogóle w stosunku do oskarżonego M. B., nawet przy przyjęciu ustaleń Sądu Rejonowego w zakresie jego udziału w pobiciu, który nie wskazuje, aby miał on zadać uderzenia jakiegokolwiek i komukolwiek z pokrzywdzonych oraz wymierzenie oskarżonemu A. S. bezwzględnej kary pozbawienia wolności, co przekracza znacznie stopień winy przyjętej przez Sąd w stosunku do oskarżonych, zwłaszcza, że pomiędzy oskarżonymi, a

pokrzywdzonymi doszło do pojednania już na pierwszej rozprawie, a pokrzywdzeni, co najważniejsze wybaczyli oskarżonym ich czyn.

3. niesłuszne obciążanie D. B., M. B. i P. S. kosztami sądowymi, w sytuacji, gdy wszyscy Ci oskarżeni nie mają stałego źródła dochodu i utrzymują się z prac dorywczych;

Na podstawie art. 437 § 2 k.p.k. wносиła o zmianę wyroku w zaskarżonej części i:

- uniewinnienie oskarżonego M. B. od zarzucanych mu aktem oskarżenia czynów, względnie uchylenie orzeczenia w tym zakresie i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania, a w przypadku nie uwzględnienia zarzutu, co do braku winy tego oskarżonego uchylenie środka karnego orzeczonego względem niego na rzecz pokrzywdzonych oraz nie obciążanie go kosztami sądowymi

- oraz o złagodzenie środka karnego orzeczonego względem oskarżonych D. B., A. S. i P. S. poprzez orzeczenie niniejszych kwot na rzecz pokrzywdzonych i nie obciążanie D. B. i P. S. kosztami postępowania;

- oraz złagodzenie orzeczonej w stosunku do oskarżonego A. S. kary łącznej 1 roku pozbawienia wolności poprzez warunkowe zawieszenie jej wykonania.

Obrońca oskarżonego P. P., na podstawie art. 438 pkt 2 i 3 kpk zarzucił zaskarżonemu wyrokowi:

- naruszenie prawa procesowego, które miało wpływ na treść wyroku, a to: art. 4, art. 5 § 2, art. 7 kpk poprzez dowolną ocenę dowodów osobowych, bez ich pełnej analizy pomimo zachodzących szeregu sprzeczności w zeznaniach naocznych świadków w osobach T. K. (1), P. K. (1), M. K., A. Z., M. S., M. W. oraz P. K. (2) odnośnie okoliczności towarzyszących rozpoczęciu zajścia, jego przebiegu, udziału w nim oskarżonego P. P. oraz tego czy i kto z napastników miał posługiwać się pałkami metalowymi i w jakiej ilości, z przewartościowaniem zeznań świadka M. K. oraz wyjaśnień oskarżonego D. B. z postępowania przygotowawczego pomimo ich późniejszego odwołania na rozprawie, przy rozstrzygnięciu nieusuwalnych wątpliwości do charakteru udziału oskarżonego P. P. w zdarzeniu na niekorzyść tego oskarżonego, który nie przyznając się konsekwentnie zaprzecza swojemu udziałowi w pobiciu pokrzywdzonych oraz wtargnięciu na teren posesji T. K. (1), a w konsekwencji

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku i mający wpływ na jego treść poprzez przyjęcie, że oskarżony dopuścił się przypisanych mu wyrokiem czynów kwalifikowanych z art. 158 § 1 kk i art. 193 kk,

W konkluzji apelacji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie odmiennie co do istoty poprzez uniewinnienie oskarżonego, względnie uchylenie zaskarżonego orzeczenia do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Obie wywiedzione w sprawie apelacje są niezasadne.

Apelacja dotycząca oskarżonego A. S. okazała się o tyle skuteczna, o ile doprowadziła do uchylenia zaskarżonego wyroku co do tego oskarżonego i umorzenia w oparciu o przepis art. 17 § 1 pkt 5 kpk postępowania wobec niego.

Wbrew zarzutom sformułowanym przez skarżących Sąd Rejonowy w toku prawidłowo przeprowadzonego przewodu sądowego zgromadził wszystkie dowody niezbędne dla rozstrzygnięcia, wnikliwie i szczegółowo je przeanalizował, oraz dokonał na ich podstawie prawidłowych ustaleń faktycznych.

Z zeznań wskazanych przez Sąd Rejonowy świadków, w tym również pokrzywdzonych: P. K. (1), T. K. (2) i J. Z. wynika w sposób oczywisty, iż wszyscy oskarżeni uczestniczyli w przedmiotowym zdarzeniu w sposób opisany przez Sąd.

Brak jest jakichkolwiek podstaw ku temu. Żeby dyskredytować ocenę dowodów dokonaną przez Sąd I instancji.

Jest rzeczą oczywistą, iż przedmiotowe zdarzenie miało dynamiczny przebieg i stąd świadkowie przesłuchiwani w niniejszej sprawie, będąc jednocześnie osobami pokrzywdzonymi opisując zajście, w którym uczestniczyli koncentrowali się przede wszystkim na tym, co ich bezpośrednio dotyczyło.

Oskarżony P. P. negując swój udział w zdarzeniu twierdził, że z uwagi na stan nietrzeźwości „nie dobiegł” do miejsca zdarzenia, bo „był pijany i się przewrócił”, a gdy się podniósł, to towarzyszący mu koledzy wrócili już do samochodu”.

W opozycji do wyjaśnień oskarżonego pozostają zwłaszcza zeznania świadków M. K. i P. K. (2) oraz wyjaśnień D. B.. Świadek M. K. przyznała, bowiem, że również i ten oskarżony, w sytuacji przez nią opisaną atakował P. K. (1).

M. K. wskazała wprost, iż P. P. odwrócił się w jej kierunku i również "zamachnął się na nią ręką, lecz nie zdołał jej uderzyć.”

Z kolei świadek P. K. (2) przyznał, iż biegnąc na pomoc pokrzywdzonym: T. K. (1) i P. K. (3) widział, iż jednym z atakujących ich mężczyzn był P. P..

Brak jest podstaw ku temu, co akcentował Sąd I instancji, aby odmówić waloru wiarygodności tym zeznaniom.

Sąd Rejonowy wskazał również przyczyny, które legły u podstaw zdyskredytowanych wyjaśnień oskarżonego P. P..

Skarżący kwestionując ocenę dowodów przeprowadzoną przez Sąd I instancji, nie przytoczyli żadnych argumentów, które byłyby w stanie podważyć tę ocenę.

Wobec udokumentowanej śmierci oskarżonego A. S. (k.965) postępowanie wobec niego w oparciu o przepis art. 17 § 1 pkt 5 kpk umorzono, obciążając kosztami procesu Skarb Państwa.

Biorąc pod uwagę dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 kk, a więc uwzględniając te okoliczności, które były przedmiotem ocen i rozważań Sądu I instancji nie można uznać kar i środków karnych orzeczonych wobec oskarżonych za rażąco niewspółmiernie surowe.

Kary te i środki karne jawią się jako sprawiedliwe i wyważone.

Uwzględniając powyższe, na podstawie art. 437 § 1 kpk orzeczono jak w wyroku.

O kosztach sądowych w postępowaniu odwoławczym orzeczono na podstawie art. 633 kpk.

SSO W. Arczyński SSO Z. Karamara SSO E. Opozda - Kałka

KK